

Ebberødgaard-Anstaltens Vedkommende lader der sig ikke gøre nogen Beregning over, hvad Bespisningen af Mylisterne og de arbejdsføre koster hver for sig, thi denne foregaar fra et fælles Køkken.

For Gl. Ballehus er fastsat et Spisereglement, der er meddelt i Anstaltens Beretning for 1889—90, S. 39 ff. og for 1891—92, S. 28—30. Dette, der for Middagsmadens Vedkommende spænder over et Tidsrum af 14 Dage, følges fremdeles. For Ebberødgaardens Vedkommende er ligeledes fastsat et Spisereglement, der i det væsentlige er overensstemmende med Gl. Ballehus's Reglement; det findes aftrykt i Beretningen for 1892—93, S. 56—58. — Hvad de Kællerste Anstalter angaar, har Professor Chr. Keller meddelt mig følgende: „Til Grundlag for Bespisningen er lagt det af den tilhøns-havende Bæge, Dr. med. Bremer fastsatte og i Beretningen for 1883, S. 39—42 offentliggjorte Bespisningsreglement, dog saaledes, at der er indrømmet de enkelte Afdelinger en ret betydelig Frihed i Efterfølgelsen heraf. Dette er sket af Hensyn til den Erfaring, at en i og for sig god Kost taber ikke uvæsentlig i Værdi for en Anstalts faste Beboere, naar den hyses i en for regelmæssig og kort Turnus eller serveres i de samme stereotype Former. Som bekendt bestræber man sig derfor i de senere Aar overalt i Anstalter for ved en langvarig, helst af et ulige Antal Dage sammensat Turnus, ved „Overrastelsesmaaltider“, ved mere Frihed i Serveringen at gøre det saa vanskeligt som muligt forud at beregne for Beboerne Dagens Maaltid. At denne stigende Uregelmæssighed gør Regnskabskontrollen vanskeligere, maa indrømmes, men ved hyppigt, personligt Efterhyn fra det overordnede Personales Side og ved jævnlige Vejninger af Anstaltsbeboerne raades der let Bod paa anførte Vanskelighed. I en Aandsvageanstalt, hvis Beboere ere saa yderst forskellige i Art og Grad, ville dernæst individuelle Hensyn i særlig Grad komme til at gøre sig gældende; derved øges yderligere Undtagelserne fra Reglementet, og Kosten vil endnu mere nærme sig en almindelig god, borgerlig, afvælsende Kost.“

Udgifterne til Driften af Aandsvageanstalterne udredes for den aller væsentligste Del af Kostpengene. Gl. Ballehus har vel en Renteindtægt af sin Kapital og modtager, foruden frivillige aarlige Bidrag, en Andel af Lotteriets Overstud, og der indvindes herved en betydelig aarlig Indtægt, ligesom den ogsaa indtil 1ste Juli 1892 har opkrævet en Beklædningsgodtgørelse for hvert Barn, men Kostpengene ere alligevel Hovedsagen. Ebberødgaard og de Kællerste Anstalter have ingen saadanne Indtægter; de oppebære ved Siden af Kostpengene kun Udbyttet af deres Avlsdrift og Industri. — Kostpengene erlægges med 600 Kr. for hver Skoleelev (heri indbefattet Betaling for Undervisningen), 600 Kr. for Ophold i Plejehjemmene og 400 Kr. for Ophold i Arbejdshjemmene, og af disse Beløb tilskyder Staten for fattige aandsvages Vedkommende indtil Halvdelen af den aarlige Udgift, medens Resten erlægges af private, Amtet eller Kommuner. Disse Betalingssatser ere nu fastsatte for alle Aandsvageanstalter og have allerede i længere Tid været gældende for Gl. Ballehus, ligesom ogsaa Ebberødgaard i den Tid, den har bestaaet, har oppebaaret de nævnte Beløb. De Kællerste Anstalter ere imidlertid en Del uheldigere stillede. Betalingen har her indtil 1ste Januar 1889 været 450 Kr. for Ophold i Skolehjemmet og 300—400 Kr. (efter den aandsvages Arbejdsævne) for Ophold i Arbejdsafdelingerne. En særlig Beklædningsgodtgørelse er ingen Sinde blevet opkrævet ved de Kællerste Anstalter, og hvilken Betydning den har haft for Gl. Ballehus i Tidernes Løb indtil dens Afskaffelse, ses klart af den foran S. 4—5 meddelte Overstig over denne Anstalts økonomiske Forhold fra dens Stiftelse til nu. Som det fremgaar af Forklaringen til den paa gældende Indtægtspost paa disse Anstalters Regnskaber, er Betalingen for en stor Del af Anstaltens Elever og Alumner endnu den samme som tidligere. Idet de nemlig ere blevne optagne i Anstalterne paa et Tidspunkt, hvor Betalingssatserne vare de lavere, har Bestyreren, da de private eller Autoriteter, hvilke det paahvilede at udrede Beløbet, erklærede sig ude af Stand til at erlægge et højere Kontingent, af humane Hensyn ikke villet udelukke dem. I Tidens Løb vil dette Forhold ganske vist ændres, idet de nævnte Elever og Alumner efterhaanden afgaa, og idet der for de ny, der optages, uskrivelig kræves de ovenfor nævnte Satser, men Resultatet viser sig selvfølgelig at være det, at Afdelingernes, navnlig da Skoleafdelingens, Understud bliver større. Hertil kommer endnu en Omstændighed, som i ikke ringe Grad forværre Forholdet. De Kællerste Anstalters Skoleafdeling har en betydelig Del eksterne Elever, for hvis Deltagelse i Skoleundervisningen er fastsat en maanedlig Betaling af 10 Kr. Størstedelen af disse Elever (for 1891—92 af 107 Elever 92, for 1892—93 af 105 Elever 94) søger Stolen for København's Kommunes Regning, og denne betaler kun for hver Elev 6 Kr. pr. Maaned.